

LA GOTA QUE BUSCAVA RESPOSTES

Hi havia una vegada una gota d'aigua que es deia Fresqueta. La Fresqueta vivia en el pantà de Sau i era una gota molt aventurera, espavilada i curiosa. Cada dia, la Fresqueta veia com les seves amigues, les altres gotetes del pantà, anaven desapareixent i aquest s'anava assecant.

La Fresqueta estava molt i molt trista perquè se sentia molt sola. Un dia, mentre plorava, la veu d'una gota velleta la va sorprendre:

- Què et passa Fresqueta? - va dir la gota velleta.
- Estic molt trista, les meves amigues estan desapareixent, cada cop en som menys. Què està passant en el pantà? - va dir la Fresqueta.
- Ai Fresqueta Fresqueta, hi han moltes coses que tu no saps... si les vols descobrir un viatge has de fer, el món t'està esperant. Escolta'm bé que t'ho explicaré, veus aquell forat d'allà? Entra i deixa't portar. - va dir la gota velleta.

La Fresqueta va entrar en el forat, era una canonada que la va portar directe cap a una gran ciutat. Quan hi va arribar, els núvols grisos, el soroll de les persones, i el fum dels cotxes i les motos la van deixar bocabadada.

- Mare meva que és tot això? On sóc? Quant de fum i de soroll! - va pensar la Fresqueta. - Jo que visc en un lloc tan tranquil, allà a prop de les muntanyes.
- Seguia pensant.

Molt espantada, va tornar a entrar a la canonada. Aquest cop, l'aigua la va arrossegar fins a un lloc ple de fàbriques.

- Ohh quins edificis tan alts. Quant fum surt d'aquells tubs, quina pudor que fa!

En allà, va veure un riu ple d'aigua. Era una aigua marró, bruta i pudent, però tot i així s'hi va acostar per parlar amb les seves gotetes:

- Gotetes que us passa que esteu tan brutes? - va dir la Fresqueta.
- Hola, què tal estàs? qui ets? - van dir les gotetes del riu totes a l'hora.

- Soc la Fresqueta, visc a un pantà, a prop de les muntanyes, ah i per cert, el pantà es diu Sau. Sento si soc tan pesada, però em podeu explicar perquè esteu tan marrons?
- Els homes i les dones que treballen en aquestes fàbriques embruten i contaminen els rius i amb els fums que surten de les xemeneies també contaminen l'aire. - Van dir les gotes del riu.
- Les xemeneies? què són? allà al meu pantà no n'hi han, només hi ha una església i un poble inundat. - Va dir la Fresqueta.
- Són aquests tubs altíssims amb un forat a dalt que desprenen fum. - Van dir les gotetes del riu.
- Quin horror! jo no hi podria viure pas aquí. - va dir la Fresqueta. - Crec que ja he entès el que la goteta velleta em volia explicar. És hora de tornar cap a casa.

La Fresqueta va entrar de nou a la canonada, aquest cop, de camí cap a casa.

- Goteta velleta, he fet un llarg viatge, he descobert que són les ciutats, els cotxes, les fàbriques i les xemeneies. He parlat amb altres gotetes d'aigua molt brutes i pudents i he entès el que tu em volies dir.
- I què has entès Fresqueta? - va dir la goteta velleta.
- He entès que les persones estan embrutant el nostre aire i els nostres rius i això està fent canviar el nostre planeta. I ara per fi entenc que cada gota conta.

MarLa